

Ændringsforslag nr. 21
forkastedes, idet 56 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 22
forkastedes, idet 31 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 23
forkastedes, idet 36 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 24-26
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 27 betragtes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 18.

§ 1 med de foretagne ændringer og §§ 2 og
3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling
i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrøren-
de forslag til lov om ændring af lov om
lands- og regionplanlægning og lov om regi-
onplanlægning i hovedstadsområdet i anled-
ning af forslag til lov om ændring af lov om
miljøbeskyttelse. (Lovforslag nr. L 15).

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Begrænsning af fradragsretten for løbende
ydelse).*

(Lovforslag nr. L 129. Fremsat 24/2 82.
Første behandling 11/3 82. Betænkning 30/3
82).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænk-
ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet
ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforsla-
gene og spørgsmålet om lovforslagets over-
gang til tredje behandling sættes til forhand-
ling under ét.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Selv om dette lovforslag kun kommer til at
berøre forholdsvis få - det siges at være om-
kring 10.000 borgere her i landet - er der
grund til at gøre nogle bemærkninger herom,
og selv om vi fra det konservative folkeparti
side indstiller lovforslaget til forkastelse, har
vi dog fundet grund til at stille nogle æn-
dringsforslag, i øvrigt sammen med frem-
skridtspartiet, for dog at søge at råde bod på
den skade, der er ved at ske.

Det er navnlig spørgsmålet om de gensi-
digt bebyrdende kontrakter, vore ændrings-
forslag drejer sig om. De er af meget stor
betydning for generationsskiftet, og det er jo
noget, som alle ønsker at lette, også den sid-
dende regering, så ud fra den betragtning
kan jeg ikke forstå, at man vil lægge hindrin-
ger i vejen for en rimelig overgang af virk-
somheder og af ejendom.

Jeg vil i øvrigt gerne vedrørende de gensi-
digt bebyrdende kontrakter spørge skatte- og
afgiftsministeren, om han her i dag vil afgive
en klar og utvetydig udtalelse om, hvilke
gensidigt bebyrdende kontrakter der berøres
af lovforslaget.

Der står i lovforslagets § 2, stk. 2, at udgif-
ter til ydelser, som er nævnt i ligningslovens
§ 14, stk. 2, og som er betalt før 24. februar
1982, behandles efter de hidtil gældende reg-
ler. Skal dette forstås på den måde, at afta-
ler, der er indgået, og hvor første ydelse er
betalt før den dag, der er nævnt, fremtidig
vil være fritaget for at falde ind under de

[Hagen Hagensen]

skærpende bestemmelser, som agtes gennemført? Jeg spørger også om dette på baggrund af det svar, som ministeren har givet i bilag 10, hvor det siges:

»Efter de foreslåede bestemmelser skal ydelser i medfør af gensidige forpligtelser, der er påtaget før fremsættelsen, som hovedregel kunne fradrages som hidtil.«

Dette rører ved noget, som vi må have fuldstændig klarhed over; det er der ikke nu, og det er væsentligt at få kendskab til, hvilke gensidige aftaler der berøres heraf. Det er i forvejen for mig at se et indgreb i den aftalefrihed, man har, når man vil føre disse forhold ind under en beskatning, der jo kommer til at ramme dobbelt, idet der vil blive tale om beskatning både hos den, der yder, og hos den, der tager imod, alt når beløbet er over 10.000 kr.

Vi går imod de af SF stillede ændringsforslag nr. 2 og 4, der helt ville udelukke ydelser til velgørende formål, og siger i øvrigt til regeringen, at vi synes, det er urimeligt at indskrænke adgangen til at yde gaver til de institutioner, der er omfattet af den liste, der knytter sig til ligningslovens § 8 A. Vi finder, det er en alt for snæver grænse.

Der er også tale om i den forbindelse, at fonde o. lign. for tiden er genstand for en undersøgelse i et udvalg, der sidder under justitsministeriet, og man foregriber begivenhedernes gang ved at gøre, som man agter at gøre her.

Endelig vil jeg blot nævne, at det for mig er lidt af en gåde, at man i en tid, hvor man ønsker at ligestille kønnene, siger her, at to mennesker, der er gift med hinanden, kun kan yde 10.000 kr. tilsammen. Det er begrundet i skatteregler af den ene og den anden art, men den frigørelse, der skulle være, lader man ganske hånt om. Det var dog rimeligt, om man i hvert fald på dette område betragtede ægtefæller som personer uafhængige af hinanden.

Og så vil jeg blot til allersidst sige, at det er en trist lovgivning, man vil søge at gennemføre her. Den ødelægger meget for måske forholdsvis få, men de få har også et rimeligt krav på at blive hørt. Man kunne have fulgt det konservative folkepartis oprindelige forslag, nemlig at det var et vilkår for, at man kunne få fradrag for ydelser til andre, at den pågældende, der fik ydelsen, var skattepligtig her i landet, eller at der var tale om

en institution, der var hjemmehørende her i landet. I stedet for at gå ind for det klare forslag begrænsede man beløbet til 10.000 kr., og nu følger man det op ved at sige, at det også gælder dem, der bor her i landet. Det gør for mig at se ret stor skade, ganske vist over for forholdsvis få, men det gør det jo ikke bedre.

Jeg må anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 og 3, som dog hjælper noget på forholdene, og så ser jeg i øvrigt helst, at man forkaster lovforslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag er helt urimeligt i sin virkning. Hvis det gennemføres i den skikkelse, det har, vil det medføre besværligheder for generationsskiftet i en lang række virksomheder. Ikke mindst bestemmelserne om begrænsning i fradragsretten for løbende ydelser i medfør af gensidigt bebyrdende aftaler vil føleligt påvirke generationsskiftet i en række virksomheder. Det er en meget almindelig praksis, at der i mindre familievirksomheder, i liberale erhverv, i landbrug, foretages generationsskifte på de vilkår, at de unge, der overtager virksomheden eller bedriften, forpligter sig til at præstere en ydelse til f. eks. de forældre, som man har købt af.

Der vil nu i høj grad blive lagt begrænsninger på den slags fornuftige generationsskifteaftaler. Det er lidt svært at se, hvad formålet egentlig er, ud over selvfølgelig at forfølge nogle mere principielle ideologiske tanker. Det er svært at se, hvad formålet egentlig er, når ministeren over for udvalget har tilkendegivet, at det ikke får de helt store virkninger, da der jo er andre praktiske udveje for at klare generationsskiftet. Man kan yde vederlag ved hjælp af forpligtelse til løbende ydelser, f. eks. ved et gældsbrief, hvor hovedstol og ydelse reguleres i takt med de faktorer, som ellers skulle regulere den løbende ydelse, som ministeren udtrykker sig, og så er det egentlig svært at se, hvad formålet er. Virkningen er i alle tilfælde, at den praksis, som har udviklet sig naturligt, skal der nu sættes en stopper for, og så tvinger man i stedet for mennesker ud i nogle unødigt udviklede måder at lave aftaler på.

Dertil kommer, at forslaget lægger op til en lang række afgrænsningsproblemer, f. eks. spørgsmålet om, hvordan man skal sondre

[Fogh Rasmussen]

mellem egentlige driftsudgifter og løbende ydelser. Dertil kommer alle de afgrænsningsproblemer, der vil opstå i forbindelse med at indhegne kredsen af institutioner, hvortil der stadig væk uden begrænsning kan præsteres løbende ydelser. Og så er der endelig det forhold, at forslaget forstærker problemet med dobbeltbeskatning derved, at den, der præsterer en ydelse, får begrænset fradrag for ydelsen, mens modtageren stadig er fuldt skattepligtig af den modtagne ydelse. Det vil i virkeligheden sige, at man beskatter denne ydelse to steder. Det er dobbeltbeskatning, og det er urimeligt.

Vi vil stemme imod loven ved tredje behandling, men vi kan da sige ved denne lejlighed, at vi vil stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 3, fordi de trækker de værste gifttænder ud af dette lovforslag. Derimod må vi stemme imod ændringsforslag nr. 2 og 4, som indeholder skærpselser, vi ikke kan støtte.

Jeg har afslutningsvis nogle bemærkninger i særlig grad helligt kristeligt folkeparti, hvis stilling til dette forslag vil kunne gå hen og få en vis betydning. Jeg synes, det er tankevækkende, hvis kristeligt folkeparti med det sociale og erhvervspolitiske syn, som partiet i hvert fald har stået for, kan stemme for en lovgivning af denne karakter. Det, der her lægges op til, er jo en besværliggørelse af generationsskiftet i de familievirksomheder, som jeg har forstået altid har stået kristeligt folkepartis hjerte nær. Der er generelt tale om, at der lægges begrænsninger på aftaler mellem mennesker, som ønsker at hjælpe hinanden, f. eks. ved en løbende ydelse. Jeg har i hvert tilfælde hidtil haft den opfattelse, at det var kristeligt folkepartis standpunkt, at den slags fællesskab, den slags ydelser mellem mennesker, skulle have lov til at finde sted uden unødige hindringer fra samfundsmagtens side. Det, forslaget her lægger op til, er en underminering af det sociale syn, som jeg i hvert fald hidtil har forstået at kristeligt folkeparti har været talsmand for.

Det er også tankevækkende, at forslaget her lægger op til en yderligere skattestraf på ægteskabet. Jeg står her med en af kristeligt folkepartis hovedbestyrelsesudtalelser, hvori der står, at kristeligt folkeparti vil have enhver skat på ægteskabet afskaffet. Men forslaget her lægger jo op til, at enlige skatteydere hver kan fradrage op til 10.000 kr.,

mens ægtefæller tilsammen også kun har 10.000 kr., altså yderligere en skattestraf på ægteskabet. Jeg vil da gerne spørge kristeligt folkeparti, om det virkelig er meningen, at kristeligt folkeparti vil lægge stemmer til en lovgivning, som i den grad lægger skat på ægteskabet. Det vil interessere mig at få svar på det spørgsmål, ikke mindst fordi kristeligt folkepartis indstilling til dette lovforslag jo vil få en afgørende betydning for lovforslagets videre skæbne.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Hr. Hagen Hagensen tog i to tilfælde fejl i det indlæg, han kom med heroppefra. For det første sagde han, at vores ændringsforslag ville udelukke ydelser til velgørende formål. Det er ikke rigtigt. Folk skal selvfølgelig have lov til at yde alt det, de vil, til velgørende formål; problemet er bare, at vi ikke synes, at vi andre gennem skatten skal betale disse ydelser, dem skal folk selv betale. Derfor vil vi gerne have fradragene for dem væk, og det er det, vores ændringsforslag går ud på. Det er noget andet end at fjerne retten til at yde disse beløb.

Ændringsforslag nr. 4 skulle have været en konsekvensrettelse; det er det imidlertid ikke blevet med den udformning, det har fået, og derfor vil vi gerne trække ændringsforslag nr. 4 tilbage.

Den anden fejl, som hr. Hagen Hagensen lavede, var at sige, at dette er en kønsdiskriminerende lov, og vi synes selvfølgelig ikke, vi skal stemme for kønsdiskriminerende love, derfor vil jeg også godt imødegå dette argument. Dette har intet med kønsdiskrimination at gøre. Der er i loven en forskel på folk, der er gift, og folk, der ikke er gift, men der er ingen forskel på, om de pågældende er mænd eller kvinder.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Det er nu meddelt, at fru Marianne Bentsen-Pedersen tager ændringsforslag nr. 4 til § 2 tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet vil ikke være med til den skærpselse af indkomstskatten, som dette forslag medfører, og derfor vil vi stemme

[Ove Jensen]

imod ved tredje behandling, ligesom vi også her ved anden behandling vil stemme imod SFs ændringsforslag. Så skal jeg anbefale de to ændringsforslag, vi har stillet sammen med de konservative og venstre, og i øvrigt henvise til fremskridtspartiets udførlige bemærkninger til ændringsforslag nr. 1 og 3 i betænkningen.

Bollmann (CD):

Jeg skal på CDs vegne henvise til, at flere ordførere allerede har været inde på de uheldige virkninger af dette forslag, så jeg behøver ikke at gentage dem alle sammen. Vi havde en afvisende holdning ved første behandling, og der er ikke under udvalgsbehandlingen sket noget, der har ændret vores opfattelse. Men det er klart, at selv om vi er imod lovforslaget, vil vi gerne være med til at mildne virkningerne, og derfor kan vi støtte ændringsforslag nr. 1 og 3, mens vi stemmer imod nr. 2.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Venstres ordfører sagde, at det kun kan være nogle principielle, ideologiske formål, der forfølges ved fremsættelsen af dette forslag, og det er vel rigtigt. Venstre, de konservative, fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti og, så vidt jeg husker, SF og socialdemokratiet gennemførte indgreb mod fremmedarbejderne på dette område, og jeg går ud fra, at når socialdemokratiet nu kommer med dette, er det for at forfølge det principielle, ideologiske formål, at der skal være ens behandling af de mennesker, der betaler skat i Danmark. Det kan være forklaringen.

Jeg må imidlertid sige, at ligesom vi fandt det første forslag ugennemarbejdet og derfor ikke rimeligt at stemme for, har vi samme indstilling nu; der er stadig væk store områder, der ikke er ordentligt undersøgt. Jeg foreslår simpelt hen, at lovforslaget går tilbage til udvalget, og vi vil ikke stemme for det.

Wilhjelm (VS):

Jeg er da glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke fik nævnt VS i sin opremsning, så det blev de radikale, der var de eneste hellige, da man sidste juni vendte sig mod den diskriminerende forfølgelse af indvandrerne. Jeg mener, det var en fejl, når han fik nævnt SF, men det kan SF vel selv gøre rede for.

Vi har været fortalere for indgreb over for disse skattefrie overførsler til fonde o.lign., og vi kunne godt have ønsket, at dette var mere vidtgående. Vi vil stemme for SFs ændringsforslag og imod de to andre ændringsforslag, der er stillet, og vil i øvrigt, som det så ligger, stemme for det samlede lovforslag ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg beder om undskyldning for, at jeg i min opregning kom til at tage SF med. Det er ikke korrekt. SF endte med ikke at ville stemme for loven, men det kneb.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig straks slå fast, at vi i princippet er enige i lovforslaget, og vi erkender, at vi i væsentlig grad er blevet tilgodeset i § 1, stk. 3, idet vi mener, at der på disse områder er væsentlige sociale hensyn at tage. Lad mig også sige, at dette ting med et væsentligt flertal sidste juni vedtog, at løbende ydelser skulle begrænses, når de gik over grænser. Da var der ikke nogen fra den såkaldt borgerlige fløj, der var imod det. Man havde faktisk i årevis presset på for at få dette gennemført over for folk, som var uden for landets grænser, og ikke mindst over for fremmedarbejderne. Vi har ikke ønsket den diskrimination. Vi ønsker overhovedet ikke nogen diskrimination i vores lovgivning, uanset hvor folk bor, hvad enten de bor i dette land, eller de bor uden for landets grænser.

I lighedens navn, for at undgå diskrimination og for at følge ånden i reglen om fri bevægelighed i EF op må de partier, som hylder dette, og som stod bag loven sidste år, selvfølgelig stemme for det væsentlige i lovforslaget her, ellers ønsker man i alt fald en klar diskrimination. Det er det, man står som fortaler for, og intet andet. Selvfølgelig kan man som hr. Fogh Rasmussen prøve at påstå, at vi ønsker diskrimination over for ægteskaber osv. Det, vi ønsker, er at ophæve diskriminationen med denne lov. Lad mig sige, at selvfølgelig havde vi da gerne set, at man måske havde dobbelt så stort et beløb for familien som for den enlige. Problemet her er bare ikke dette, at man diskriminerer dem på den måde, som man opfatter diskriminationen på. Her er det i alt fald noget,

[Arne Bjerregaard]

man skal betale; her er det ikke noget, man får.

Og lad mig så sige om det sociale, at overførsel fra den ene til den anden er noget, vi står for. Ja men vi står for social retfærdighed, vi står for et levende fællesskab såvel i familien som i samfundet, men vi mener ikke, at det er et fællesskab, som man udelukkende ved diskrimination skal gennemføre over skattelovgivningen, så andre kommer til at betale for, at nogle kan have en fordel af væsentlig størrelse. Alligevel må vi sige, at det kan være rimeligt inden for visse grænser med de såkaldte gensidige ydelser, og derfor mener vi også, at disse på væsentlige områder burde bibeholdes, men vi ønsker ikke at fastholde, at det skal gælde for fonde. Vi mener, at der er mulighed for misbrug på dette område i væsentligt omfang, og vi noterer, at der sandsynligvis på dette område gøres brug af loven på en måde, som ikke var lovens hensigt.

Derfor må vi sige, at ændringsforslag nr. 1 er vi interesserede i, men vi ønsker ikke at tage fonde med. Derfor ønsker vi gerne lovforslaget til fornyet behandling i udvalget efter behandlingen her i salen, og jeg vil også nu spørge ministeren, om han til tredje behandling vil stille ændringsforslag, der friholder kontrakterne for de begrænsninger, som er i loven, dog ikke vedrørende fonde. Hvis vi kan få dette løfte fra ministeren, vil vi stemme imod de ændringsforslag, der foreligger her, og så vil vi med det foreslåede ændringsforslag stemme for forslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Da jeg erfarer, at hr. Bernhard Baunsgaard har skabt usikkerhed om SFs stilling vedrørende emigranters mulighed for at benytte løbende ydelser, skal jeg blot meddele, at SF naturligvis stemte imod den racediskriminerende lov, der gik ud på at begrænse deres muligheder for at udnytte disse.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det vigtigste formål med det lovforslag, der er til anden behandling i dag, er jo at fjerne den åbenbare skattetænkning, hvor man ved indskud af kapital i private fonde opnår fradragsret for noget, der reelt er ind-

skud af egenkapital, hvad der som bekendt ikke er fradragsret for, hvis det er et selskab el.lign., som man skyder egenkapital ind i. Det er det ene hovedformål.

Det andet hovedformål er at ligestille forsørgelseskontrakter i ind- og udland. Begge dele var ting, som jeg på regeringens og socialdemokratiets vegne for omkring et års tid siden gav løfte om at komme til folketinget med, og det er altså indeholdt i dette forslag. Jeg konstaterer, at et flertal i folketinget kan tilslutte sig begge disse hovedformål.

Så har der fra flere sider, senest af hr. Arne Bjerregaard, være rejst spørgsmål om de gensidige ydelser, der knytter sig til overdragelse af en erhvervsvirksomhed. Det er vel i praksis – eftersom vi jo i lovforslaget her har friholdt naturalieydelser i form af fribolig – først og fremmest overdragelseskontrakter i visse liberale erhverv, der kan blive tale om at lade fortsætte. Jeg skal gøre opmærksom på, at forslaget er udformet sådan, at fradragsretten for sådanne ydelser, der er aftalt ved fremsættelsen, fortsætter ubegrænset, og det, diskussionen i virkeligheden drejer sig om, er, om man skal lade denne form for virksomhedsoverdragelseskontrakter fortsætte. Hertil må jeg sige, at det er da ikke noget meget afgørende spørgsmål for mig; jeg tror, det er rigtigt, som det også er svaret på et af spørgsmålene i udvalget, at hvis man lod det falde væk som foreslået her blandt de andre elementer, ville der udvikle sig andre former for overdragelseskontrakter, og indgrebet ville altså ikke være af særlig alvorlig karakter. Men dermed er jo også sagt, at det ikke for mig ville være noget stort, principielt spørgsmål at diskutere en videreførelse af præcis denne del af de løbende ydelser, hvis det, der er hovedformålene med forslaget, kan fastholdes. Jeg kan altså svare hr. Arne Bjerregaard bekræftende, at hvis det er et politisk vilkår for at medvirke til at gennemføre lovforslagets vigtigste intentioner, vil jeg være indstillet på at komme med et sådant ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes, der er en lille smule, der tyder på, at det kunne komme til at gå bedre, end det så ud til, og jeg ser hen til, at vi får en udvalgsdrøftelse nu om forholdene vedrørende de gensidige aftaler. Men én ting får mig

[Hagen Hagensen]

til at bede ministeren på ny om et ganske klart svar.

Ministeren sagde, at for de gensidigt bebyrdende aftaler var der ubegrænset fradrag for aftaler, der var indgået før fremsættelsen af dette lovforslag, men jeg spurgte før, om det skulle forstås på den måde, at der også skulle være betalt noget forud for fremsættelsesdagen, for lovens ord siger: »som er betalt før den 24. februar 1982«. Jeg vil gerne have ministerens ganske klare svar på, om det er nok, at aftalen er indgået før den 24. februar, så der ikke skal herske nogen som helst tvivl på dette felt.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Hovedbestemmelsen er jo, at der skal være betalt, men det gælder i praksis kun de ensidigt bebyrdende aftaler, hvor man for gensidigt konstaterer, at hvis aftalen er indgået forud og forpligtelsen er indgået før datoen, vil den være omfattet af fradragsretten efterfølgende, som lovforslaget er udformet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 42 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 22 stemte for, 101 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 43 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 4 var taget tilbage.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 10/3 82. Første behandling 18/3 82. Betænkning 30/4 82).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Der er ikke grund til at gøre mange bemærkninger her ved anden behandling. Jeg henviser til det, vores ordfører sagde ved første behandling, og gentager, at det jo er en overgangsordning, som skal være en stødpude, indtil vi får en ordentlig vurderingslov.

Jeg skal sige på socialdemokratiets vegne, at vi ikke kan stemme for de ændringsforslag, som er stillet dels af fremskridtspartiet, dels af venstre og de konservative, dels af centrum-demokraterne.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal prøve på at gøre det næsten lige så kort. Der er tale om en overgangsordning, og netop af den grund synes jeg, man skulle gøre lovforslaget så kort som overhovedet muligt. Hvis man vil gøre det, følger man ændringsforslag nr. 2, stillet af det konservative folkeparti og venstre, der går ud på, at hele lovforslagets egentlige tekst går ud, og at i § 22, stk. 2, i den eksisterende lov ændres den periode, hvori vurderingsmændene skal fungere, fra 4 år til 2 år. Så opnår man at få ro og fred, havde jeg nær sagt, til at kunne lave den ordning, der fremover skal være gældende, uden at man skal have lavet om